

Despre George Calinescu

"Critica si istorie literara sunt doua variante ale aceluiasi proces. Nu poti fi critic fara perspectiva istorica, nu poti face istorie literara fara criteriul estetic, deci fara a fi critic",

G. Calinescu

Erudit publicist, eseist, Calinescu a fost un mare scriitor, poet si romancier stralucit, critic si istoric literar, o figura de Renastere, un spirit enciclopedic, cu o opera multilaterala, dominat de o vocatie creatoare uimitoare.

G. Calinescu a inzebrat cultura romaneasca cu lucrari remarcabile care vor ramane repere fundamentale:

Poezie: Poezii - 1937; Lauda lucrurilor - 1963:

Romane: Cartea nuntii - 1933; Enigma Otiliei - 1938; Bietul Ioanide - 1953; Scrinul negru - 1960;

Eseuri si critica literara: Principii de estetica - 1939; Sensul clasicismului - 1946; Estetica basmului - 1965;

Monografii: Viata lui Mihai Eminescu - 1932; Viata lui Ion Creanga - 1938; Nicolae Filimon - 1959; Gr. M. Alexan-drescu - 1962; Ion Creanga (Viata si opera) - 1964; V. Alec-sandri - 1965, Dramaturgie: sun sau Calea neturburata - 1943; Ludovic al XIX-lea - 1964, Teatru 1965.

Istorie literara: Istoria literaturii romane de la origini pana in prezent - 1941,

Tudor Vianu (in Scriitori romani) subliniaza ca vocatia creatoare a lui G. Calinescu se sprijinea pe o temeinica pregatire: "I-au placut cercetarile migaloase de arhiva, descoperirile de izvoare cu privire la viata scriitorilor, la epoca si la opera lor,"

Nimeni pana la G. Calinescu nu a reusit sa ne faca a simti mai puternic vraja poeziei eminesciene.

Privind intreaga literatura romana din unghi estetic, G. Calinescu aduce prin Istoria literaturii romane de la origini pana in prezent o lucrare unica si inimitabila (D. Micu), cu structuri noi si "campuri electromagnetice" inedite in jurul ideilor, rasturnand raporturile consacrate; el descopera particularitati ale literaturii din secolul nostru in operele poetilor si ale prozatorilor din secolele precedente, reliefand astfel continuitatea valorica a tuturor articulatiilor spirituale nationale.

Cu un stil personal, de esenta intelectuala clasica, nu mai putin inflacarat, dar rece, G. Calinescu ramane unic prin judecatile sale care au devenit aforisme, surprinzand, cu o mare capacitate de a patrunde esenta, elementul individualizant al creatiei autorului respectiv. Literatura apare astfel ca un proces continuu al spiritului creator national. Dumitru Micu, in lucrarea G. Calinescu: Intre Apollo si Dionysos, arata ca "toate componentele spiritului calines-cian, toate insusirile scriitorului total" se regasesc in Istoria literaturii romane de la origini pana in prezent: "Verva scanteietoare, extraordinara mobilitate intelectuala a eseistului, eruditia cercetatorului, pasiunea pentru document a scotocitorului de arhive, agerimea de spirit si stilul alert al publicistului, arta de narator, portretist,

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

evocator, comedigraf, a creatorului epic si dramatic, darul de a instala gandirea in imagini ale poetului".

Ca romancier, G. Calinescu descinde, in filiatie romaneasca, din Ghica si Filimon, tipul firesc de roman romanesc fiind cel obiectiv (Paul Georgescu).